Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2024/601

16.2.2024

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2024/601

av den 14 december 2023

om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller certifiering av humle och humleprodukter och därmed sammanhängande kontroller

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ([1]), särskilt artikel 90a.6 första stycket c och artikel 91 första stycket b, d och g, och

av följande skäl:

(1) Förordning (EU) nr 1308/2013 upphävde och ersatte rådets förordning (EG) nr 1234/2007 ([2]). I förordning (EU) nr 1308/2013 fastställs bestämmelser om handelsnormer för humle och certifiering av humle, och kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter på området. För att säkerställa en smidig tillämpning av handelsnormerna och certifieringen av humle och humleprodukter inom den nya rättsliga ramen behöver vissa regler antas genom genomförandeakter. Dessa akter bör ersätta de relevanta genomförandebestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 1850/2006 ([3]), som upphävs genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/602 ([4]). Hänvisningar till den upphävda förordningen bör läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II till den delegerade förordningen.

(2) I artikel 77.1 i förordning (EU) nr 1308/2013 föreskrivs att produkter inom humlesektorn som skördats eller framställts inom unionen ska omfattas av ett certifieringsförfarande som garanterar att de uppfyller minimikvalitetskraven. För att säkerställa ett enhetligt certifieringsförfarande i medlemsstaterna är det nödvändigt att precisera när och var certifieringsförfarandet bör äga rum och vem som ska bära kostnaderna för detta, samt vad som utgör bevis om att certifiering har skett. Det bör också införas regler för de fall då förpackningen av humle eller humleprodukter ändras efter certifieringen.

(3) För att säkerställa spårbarheten bör humle saluföras i förseglade förpackningar som bör märkas med produktbeskrivning, sort, skördeår och partiets unika referensnummer, vilket måste vara identiskt med referensnumret för det certifikat som i enlighet med artikel 77.1 i förordning (EU) nr 1308/2013 har utfärdats för partiet i fråga.

(4) Det bör upprättas regler för fastställande av referensnummer för att göra det möjligt att identifiera och spåra varje parti. För att säkerställa detta bör referensnumret innehålla information om certifieringsmedlemsstaten, den certifieringscentral som utfärdade certifikatet, skördeåret och det unika referensnummer som tilldelats partiet. Utöver det unika referensnumret bör certifikat för humle och humleprodukter innehålla en minimiförteckning över egenskaper som beskriver produkten. För att säkerställa att humleprodukter kan spåras bör det i certifikatet för slutprodukten också anges referensnumren på certifikaten för insatsvarorna och, när det gäller en blandning av insatsvaror, procentandelen humle för varje sort och/eller humleodlingsområde som använts, uttryckt i humle omräknat till kottar.

([1]) EUT L 347, 20.12.2013, p. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj.

([2]) Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (”förordningen om en samlad marknadsordning”) (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2007/1234/oj).

([3]) Kommissionens förordning (EG) nr 1850/2006 av den 14 december 2006 om närmare bestämmelser om certifiering av humle och humleprodukter (EUT L 355, 15.12.2006, s. 72, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1850/oj).

([4]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/602 av den 14 december 2023 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller handelsnormer inom humlesektorn och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 1850/2006 (EUT L, 2024/602, 16.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/602/oj).

(5) För att humle ska kunna spåras från och med skörden bör varje parti av obehandlad humle förses med ett identifieringsnummer som bör anges i det certifikat som utfärdas för den behandlade humlen. Det bör anges att certifierad obehandlad humle endast får omvandlas till humleprodukter i en sluten tillverkningsprocess och att inga andra tillsatser än varmvattenextrakt baserat på humle och glukossirap för standardisering av humleextrakt får användas i denna process.

(6) Med tanke på att alfasyrahalten i humle minskar naturligt med tiden bör det fastställas en tidsfrist för certifiering av humlekottar, med möjlighet för medlemsstaterna att fastställa ett tidigare datum. En skriftlig skördedeklaration bör upprättas och undertecknas av producenten för varje parti av obearbetad humle som lämnas in för certifiering.

(7) Det bör fastställas regler om metoder för provtagning och kontroll av efterlevnaden av de minimikrav för saluföring av humlekottar som anges i bilaga I till delegerad förordning (EU) 2024/602.

(8) För att säkerställa att humleprodukterna håller en hög kvalitet bör det fastställas regler för att säkerställa att endast certifierade insatsvaror kan användas för produktionen av dessa. Detta kan uppnås genom närvaro av företrädare för den behöriga certifieringsmyndigheten eller genom bearbetningsanläggningens tekniska utformning.

(9) Bearbetningsanläggningar för humle bör förse den behöriga certifieringsmyndigheten med all information om bearbetningsanläggningens tekniska utformning och om de åtgärder som vidtagits för att säkerställa att alfasyrahalten i humlepulver, humlepulver med högre lupulinhalt, humleextrakt och humleblandningar inte är lägre än halten i den humle som dessa produkter har framställts av. Det bör fastställas regler för den dokumentation som bearbetningsanläggningarna ska bevara för varje parti humleprodukter så att varje insatsvara kan spåras till de slutliga humleprodukterna.

(10) För att säkerställa en väl fungerande certifiering av humleprodukter bör medlemsstaterna utse behöriga certifieringsmyndigheter med ansvar för att utföra nödvändiga kontroller och utarbeta förfarandemanualer i syfte att garantera en minimikvalitet och fullständig spårbarhet för certifierad humle och certifierade humleprodukter. Den behöriga certifieringsmyndigheten bör godkänna certifieringscentraler som kan certifiera humle och/eller humleprodukter, och tilldela var och en av dem en kod som kommer att ingå i det unika referensnumret för varje certifikat som de utfärdar.

(11) Det bör fastställas minimikrav för godkända certifieringscentraler samt en minimifrekvens för kontrollen av dem genom kontroller på plats av den behöriga certifieringsmyndigheten.

(12) Att produkterna inom humlesektorn är av hög kvalitet och har gott rykte beror på att de certifierade produkterna kan spåras från obehandlad humle till den slutliga humleprodukten. Av den anledningen är det viktigt att certifieringsmyndigheten har rätt att återkalla godkännandet av en certifieringscentral om den har uppgett felaktiga uppgifter i ett certifikat som den har utfärdat eller om den har försummat de anmälningsskyldigheter som den har gentemot certifieringsmyndigheten. Godkännandet bör återkallas för minst 12 månader och endast beviljas på nytt på begäran av den sökande om certifieringsmyndigheten anser att de korrigerande åtgärder som vidtagits är tillfredsställande.

(13) För att säkerställa fullständig spårbarhet måste informationen om de certifikat som utfärdas för humle och humleprodukter centraliseras på nationell nivå. För att minimera den administrativa bördan bör medlemsstaterna själva kunna fastställa i vilken form och på vilket sätt denna information ska anmälas till dem.

(14) För att underlätta överföringen av information från medlemsstaterna till kommissionen om alla relevanta aspekter av systemet för certifiering av produkter inom humlesektorn bör det fastställas regler om innehåll, tidpunkt, frekvens och tidsfrister för anmälningar inom ramen för denna ordning. För en korrekt förvaltning av humlesektorn bör det

föreskrivas att alla anmälningar från medlemsstaterna till kommissionen som krävs i enlighet med denna förordning bör göras i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/1183 ([5]) och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1185 ([6]).

(15) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT 1

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner

De definitioner som föreskrivs i artikel 3 i delegerad förordning (EU) 2024/602 ska gälla i den här förordningen.

AVSNITT 2

CERTIFIERING AV HUMLE OCH HUMLEPRODUKTER

Artikel 2

Certifieringsförfarande

1. Förfarandet för certifiering av humlekottar enligt KN-nummer 1210 10 00 som omfattas av del VI i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013 och humleprodukter enligt KN-nummer 1210 20 och 1302 13 00 som omfattas av del VI i bilaga I till den förordningen i enlighet med artikel 77 i den förordningen ska genomföras innan produkten släpps ut på marknaden och bestå av en analys av partiet i fråga.

2. Humlekottar ska för att kunna certifieras uppfylla de minimikrav för saluföring som anges i bilaga I till delegerad förordning (EU) 2024/602. Humleprodukter ska uppfylla kraven i artikel 77.2 i förordning (EU) nr 1308/2013 för att kunna certifieras och det ska säkerställas att de uteslutande härrör från humle som uppfyller minimikraven för saluföring. Certifierad humle och certifierade humleprodukter ska åtföljas av ett certifikat som har utfärdats i enlighet med artikel 77 i förordning (EU) nr 1308/2013.

3. Certifieringsförfarandet ska genomföras i den medlemsstat där humlen odlas när det gäller humlekottar och där humleprodukten produceras när det gäller bearbetad humle och humleprodukter.

4. Certifieringsförfarandet ska äga rum på odlingen eller i certifieringscentraler som står under officiell tillsyn.

([5]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/1183 av den 20 april 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1307/2013 och (EU) nr 1308/2013 vad gäller anmälan av uppgifter och handlingar till kommissionen (EUT L 171, 4.7.2017, s. 100, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2017/1183/oj).

([6]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1185 av den 20 april 2017 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1307/2013 och (EU) nr 1308/2013 vad gäller anmälan till kommissionen av uppgifter och handlingar och om ändring och upphävande av vissa kommissionsförordningar (EUT L 171, 4.7.2017, s. 113, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/1185/oj).

5. Kostnaderna för certifieringen ska bäras av de aktörer som omfattas av certifieringen, om inte medlemsstaterna beslutar något annat.

6. Den märkning som anges på varje förseglad förpackning och certifikatet som ska åtfölja produkten ska utgöra bevis om att certifiering har skett.

7. Om humlens eller humleprodukternas förpackning ändras efter certifieringen, eventuellt i samband med vidare bearbetning, ska produkten genomgå ett nytt certifieringsförfarande. Om en ändring av förpackningen sker under officiell tillsyn utan någon bearbetning av produkten ska dock certifieringsförfarandet endast omfatta märkningen av den nya förpackningen och angivelsen på det ursprungliga certifikatet om denna märkning samt uppgiften ”ändrad förpackning”.

Artikel 3

Märkning och försegling

1. Märkningen av förpackningar i enlighet med bilaga I ska ske efter försegling under officiell tillsyn på den förpackningsenhet i vilken produkten ska saluföras. Referensnumret ska vara detsamma för alla förpackningar i ett parti och motsvara det unika referensnummer för det partiets certifikat som fastställts i enlighet med bilaga II.

2. På varje förpackning ska minst följande märkning förekomma på ett av unionens officiella språk:

a) En beskrivning av produkten samt uppgiften ”behandlad humle” eller ”obehandlad humle”, allt efter omständigheterna.

b) Sort eller sorter.

c) Skördeår.

d) Det unika referensnumret för det certifikat som utfärdats i enlighet med artikel 4.

Märkningen ska anges med lättläsliga bokstäver av enhetlig storlek med outplånligt tryck.

3. När det gäller humle från försökssorter under utveckling, producerad av ett forskningsinstitut på dess egna odlingar eller av en producent för ett sådant instituts räkning, får de uppgifter som avses i punkt 2 första stycket b ersättas av ett namn eller nummer som identifierar sorten i fråga.

Artikel 4

Certifikat

1. Varje certifikat ska förses med ett unikt referensnummer bestående av de koder som i enlighet med bilaga II betecknar medlemsstaten, den kod som tilldelats certifieringscentralen, skördeåret och det referensnummer som certifieringscentralen tilldelat det berörda partiet.

2. När det gäller humlekottar ska certifikatet innehålla minst följande uppgifter:

a) En beskrivning av produkten samt uppgiften ”humle med frö” respektive ”humle utan frö” och ”behandlad humle” respektive ”obehandlad humle”, allt efter omständigheterna.

b) Det unika referensnumret för partiets certifikat.

c) Partiets nettovikt och/eller bruttovikt.

d) Humlens produktionsområde.

e) Sort.

f) Uppgiften ”humle med frö” eller ”humle utan frö”.

g) Skördeår.

h) Den uppgift som förtecknas i bilaga III på minst ett av unionens officiella språk.

När det gäller humle från försökssorter får de uppgifter som avses i första stycket e ersättas med ett namn eller nummer som identifierar sorten i fråga.

3. När det gäller humleprodukter ska certifikatet innehålla minst följande uppgifter:

a) En beskrivning av produkten.

b) Det unika referensnumret för partiets certifikat.

c) Partiets nettovikt och/eller bruttovikt.

d) Det unika referensnumret för certifikatet eller certifikaten för den humle som använts.

e) Den eller de humlesorter som använts.

f) Det eller de produktionsområden för den humle som använts.

g) Skördeår.

h) Plats och datum för bearbetningen.

i) Den uppgift som förtecknas i bilaga III på minst ett av unionens officiella språk.

4. Om humlekottar av olika sorter och/eller produktionsområden blandas för att omvandlas till en humleprodukt ska den procentuella vikten för varje humlesort och produktionsområde som ingår i blandningen anges i det certifikat som åtföljer produkten.

5. Om humleprodukter används i kombination med humlekottar vid tillverkningen av humleprodukter, eller om olika humleprodukter används, ska den procentuella andelen för varje insatsvara anges i certifikatet, baserat på vikten av de humlekottar som användes vid framställningen av insatsvarorna.

6. De unika referensnumren för de certifikat som utfärdats för de insatsvaror som ingår i blandningen ska anges bredvid produkten.

Artikel 5

Gemensamma certifieringskrav för humle och humleprodukter

1. Före behandlingen ska partiet med den ursprungliga obehandlade humlen tilldelas ett identifieringsnummer. Detta nummer ska anges på det certifikat som utfärdas för den behandlade humlen.

2. Humleprodukter som framställs av certifierad obehandlad humle får certifieras endast om framställningen sker i en sluten tillverkningsprocess.

3. Med undantag för varmvattenextrakt baserat på humle och glukossirap för standardisering av humleextrakt får endast certifierad humle och certifierade humleprodukter ingå i den slutna tillverkningsprocessen. De får endast tillsättas i samma skick som då de certifierades.

AVSNITT 3

YTTERLIGARE CERTIFIERINGSKRAV FÖR HUMLE

Artikel 6

Obehandlad humle som görs tillgänglig för certifiering

1. För humlekottar ska certifiering ske senast den 31 mars året efter skördeåret. Medlemsstaterna får fastställa ett tidigare datum.

2. Varje parti obehandlad humle som görs tillgängligt för certifiering ska åtföljas av en skördedeklaration som undertecknats av producenten och innehåller följande uppgifter:

a) Producentens namn och adress.

b) Produktionsplats.

c) Sort.

d) Skördeår.

e) Skiftesbeteckningen i fastighetsregistret eller en officiell motsvarighet till detta.

f) Antalet förpackningar i partiet.

3. Den skördedeklaration som avses i punkt 2 ska åtfölja humlepartiet till dess att certifikatet utfärdas.

Artikel 7

Kontroll av minimikvalitetskriterierna för obehandlad humle

1. Företrädare för den behöriga certifieringsmyndigheten ska med tillämpning av någon av metoderna i avsnitt B i bilaga IV till denna förordning kontrollera att de minimikrav för saluföring uppfylls avseende humlens vattenhalt i enlighet med bilaga I till delegerad förordning (EU) 2024/602, och resultaten måste ligga inom två standardavvikelser. Om det uppstår en tvist ska kontrollen göras enligt den metod som anges i avsnitt B punkt 1 i bilaga IV till denna förordning.

2. Kontrollen av att minimikraven för saluföring uppfylls förutom vad gäller vattenhalten ska göras i enlighet med normal handelspraxis.

Om det uppstår en tvist avseende innehållet av främmande beståndsdelar ska kontrollen göras enligt den metod som anges i avsnitt C i bilaga IV.

3. För genomförandet av de kontroller som avses i punkterna 1 och 2 ska prover tas och behandlas i enlighet med den metod som anges i avsnitt A i bilaga IV. I varje parti ska prover tas från minst en förpackning av tio och i varje fall från minst två förpackningar i ett parti.

AVSNITT 4

YTTERLIGARE CERTIFIERINGSKRAV FÖR HUMLEPRODUKTER

Artikel 8

Skyddsåtgärder vid framställning av humleprodukter

1. Humleprodukter får endast certifieras om företrädare för den behöriga certifieringsmyndigheten är närvarande under hela den tid då bearbetningen sker. Företrädarna för den behöriga myndigheten ska övervaka alla skeden i bearbetningen, från öppnandet av den förseglade förpackning som innehåller den certifierade humlen eller de certifierade humleprodukterna som ska bearbetas, till dess att förpackning, försegling och märkning av den slutliga humleprodukten har avslutats.

2. Företrädare för den behöriga certifieringsmyndigheten behöver inte vara närvarande när bearbetning äger rum om det genom tekniska åtgärder, som den behöriga certifieringsmyndigheten har godkänt, kan garanteras att bestämmelserna i denna förordning ändå iakttas.

3. Humleprodukter får certifieras endast om det, före byte till en annan sats i bearbetningssystemet, har säkerställts att bearbetningssystemet är tomt, åtminstone i den utsträckning som krävs för att undvika att innehållet i två olika satser blandas.

Artikel 9

Information och dokumentation vid bearbetningsanläggningar

1. Driftsledningen på bearbetningsanläggningar för humle ska förse den behöriga certifieringsmyndigheten med all information som rör anläggningens tekniska utformning och de åtgärder som ska säkerställa att de krav som anges i artikel 77.2 i förordning (EU) nr 1308/2013 uppfylls.

2. Driftsledningen på bearbetningsanläggningar för humle ska bevara detaljerad dokumentation om de bearbetade humlemängderna. För varje sats humle som ska bearbetas ska uppgifter om insatsvarornas och den erhållna bearbetade produktens vikt dokumenteras.

Vad beträffar insatsvarorna ska dokumentationen dessutom innehålla certifikatets unika referensnummer för alla berörda humlepartier och humlesorter och produktionsområden för humle. Om mer än en humlesort eller humle från mer än ett produktionsområde används vid framställningen av samma sats ska deras respektive andel av vikten anges i dokumentationen.

Vad beträffar den bearbetade produkten ska sorten och produktionsområdet också framgå av dokumentationen eller, om produkten är en blandning, sammansättningen av sorter och/eller produktionsområden. Alla viktangivelser får avrundas till närmaste kilogram.

3. Så snart bearbetningen av en sats har avslutats ska dokumentationen över de producerade mängderna undertecknas av företrädare för den behöriga certifieringsmyndigheten. Dokumentationen ska bevaras av anläggningens driftsledning i minst tre år.

AVSNITT 5

CERTIFIERINGSMYNDIGHETER OCH CERTIFIERINGSCENTRALER

Artikel 10

Behörig certifieringsmyndighet

1. Medlemsstaterna ska utse behöriga certifieringsmyndigheter och säkerställa att nödvändiga kontroller och förfarandemanualer har upprättats för att garantera att den certifierade humlen och de certifierade humleprodukterna håller minimikvalitet, att det krav som anges i artikel 77.2 i förordning (EU) nr 1308/2013 följs samt att humlen och humleprodukterna kan spåras på partinivå.

2. Den behöriga certifieringsmyndigheten ska godkänna certifieringscentraler som får certifiera humle och/eller humleprodukter, och tilldela dem en kod i enlighet med punkt 1 i bilaga II.

Artikel 11

Godkännande och kontroll av certifieringscentraler

1. Den behöriga certifieringsmyndigheten ska godkänna certifieringscentraler som är juridiska personer eller som har tillräcklig rättskapacitet för att enligt den nationella lagstiftningen kunna inneha rättigheter och skyldigheter, och den ska säkerställa att dessa har tillräckliga resurser för att kunna utföra de arbetsuppgifter som krävs för provtagning, analyser, statistikföring och registrering.

2. Den behöriga certifieringsmyndigheten ska på grundval av en riskanalys, minst en gång per kalenderår, genomföra stickprovskontroller på plats i certifieringscentralerna för att kontrollera att bestämmelserna i punkt 1 efterlevs. Varje år ska det göras en utvärdering av hur effektiva parametrarna i tidigare års riskanalyser har varit.

Artikel 12

Återkallande av godkännande

1. Den behöriga certifieringsmyndigheten ska återkalla godkännandet av en certifieringscentral om den konstaterar att otillåtna komponenter har använts vid framställningen av humleprodukter, eller att de komponenter som används inte överensstämmer med uppgifterna i certifikatet enligt artikel 4.2 och 4.3, och om detta kan tillskrivas den berörda certifieringscentralen, eller om certifieringscentralen försummar den anmälningsskyldighet som avses i artikel 13 eller lämnar felaktiga anmälningar.

2. Ett nytt godkännande får inte beviljas inom de första tolv månaderna efter återkallandet. Efter den perioden kan godkännandet beviljas på nytt, på begäran av den certifieringscentral från vilken godkännandet återkallats, om certifieringsmyndigheten anser att de korrigerande åtgärder som vidtagits är tillfredsställande.

AVSNITT 6

ANMÄLNINGAR

Artikel 13

Anmälan till den behöriga certifieringsmyndigheten

Informationen om de certifikat som utfärdas för humle och humleprodukter ska centraliseras på nationell nivå.

Medlemsstaterna ska fastställa i vilken form och på vilket sätt certifieringscentraler ska anmäla denna information till dem.

Artikel 14

Anmälningar till kommissionen

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni varje år anmäla följande till kommissionen:

a) En förteckning över deras produktionsområden för humle.

b) Deras behöriga certifieringsmyndigheters namn och adress.

c) En förteckning över certifieringscentraler på det egna territoriet och den kod som varje certifieringscentral har tilldelats.

2. De anmälningar till kommissionen som avses i punkt 1 ska göras i enlighet med delegerad förordning (EU) 2017/1183 och genomförandeförordning (EU) 2017/1185.

3. Kommissionen ska utan dröjsmål underrättas om en certifieringscentral har tagits bort från den nationella förteckningen.

Artikel 15

Offentliggörande av förteckningarna

Kommissionen ska säkerställa att förteckningen över produktionsområden för humle och förteckningen över certifieringscentraler och deras koder uppdateras regelbundet och finns tillgängliga på kommissionens webbplats.

AVSNITT 7

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

MÄRKNING AV FÖRPACKNINGAR ENLIGT ARTIKEL 3

Förpackningarna ska märkas på följande sätt, beroende på typen av förpackning:

a) Humlekottar i stora eller små balar
   — med tryck på förpackningen, eller
   — med tryck på en självhäftande försegling.

b) Humlepulver i paket
   — med tryck på förpackningen, eller
   — med tryck på en självhäftande försegling.

c) Humlepulver eller humleextrakt i behållare
   — med tryck på behållaren,
   — med tryck på en självhäftande försegling eller prägling på behållaren.

d) Förseglad förpackning som innehåller ett parti paket eller behållare med pulver eller extrakt
   — med tryck på den förseglade förpackningen eller den självhäftande förseglingen, och
   — med tryck på varje paket eller behållare med pulver eller extrakt i den förseglade förpackningen, eller på dess självhäftande försegling.

BILAGA II

SAMMANSÄTTNING AV CERTIFIKATENS UNIKA REFERENSNUMMER ENLIGT ARTIKEL 4

1. CERTIFIERINGSCENTRAL

Ett tresiffrigt nummer mellan 000 och 099 som tilldelats av medlemsstatens certifieringsmyndighet.

2. MEDLEMSSTATER SOM GENOMFÖR CERTIFIERING

BE	för Belgien
BG	för Bulgarien
CZ	för Tjeckien
DK	för Danmark
DE	för Tyskland
EE	för Estland
EL	för Grekland
ES	för Spanien
FR	för Frankrike
HR	för Kroatien
IE	för Irland
IT	för Italien
CY	för Cypern
LV	för Lettland
LT	för Litauen
LU	för Luxemburg
HU	för Ungern
MT	för Malta
NL	för Nederländerna
AT	för Österrike
PL	för Polen
PT	för Portugal
RO	för Rumänien
SI	för Slovenien
SK	för Slovakien
FI	för Finland
SE	för Sverige

3. SKÖRDEÅR

De två sista siffrorna i skördeåret.

4. UNIKT IDENTIFIERINGSNUMMER

Varje certifieringscentral ska ge distinkta och på varandra följande nummer till de partier som de certifierar.

5. IDENTIFIKATION AV PARTIET

Det unika referensnummer som certifieringscentralen har tilldelat partiet (till exempel 012 BE 23 170225).

BILAGA III

UPPGIFTER SOM AVSES I ARTIKEL 4.2 FÖRSTA STYCKET h OCH 4.3 i

På bulgariska:	Сертифициран продукт – Регламент за изпълнение (ЕС) 2024/601
På spanska:	Producto certificado – Reglamento de Ejecución (UE) 2024/601 de la Comisión
På tjeckiska:	Ověřený produkt – Prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/601
På danska:	Certificeret produkt – Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2024/601
På tyska:	Zertifiziertes Erzeugnis – Durchführungsverordnung (EU) 2024/601 der Kommission
På estniska:	Sertifitseeritud toode – Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2024/601
På grekiska:	Πιστοποιημένο προϊόν – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2024/601 της Επιτροπής
På engelska:	Certified product – Commission Implementing Regulation (EU) 2024/601
På franska:	Produit certifié – Règlement d'exécution (UE) 2024/601 de la Commission
På kroatiska:	Certificirani proizvod – Provedbena uredba Komisije (EU) 2024/601
På iriska:	Táirge deimhnithe – Rialachán Cur Chun Feidhme (AE) 2024/601
På italienska:	Prodotto certificato – Regolamento di esecuzione (UE) 2024/601 della Commissione
På lettiska:	Sertificēts produkts – Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2024/601
På litauiska:	Sertifikuotas produktas – Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2024/601
På ungerska:	Tanúsított termék – A Bizottság (EU) 2024/601 végrehajtási rendelete
På maltesiska:	Prodott Iccertifikat – Regolament ta' Implimentazzjoni tal-Kummissjoni (UE) 2024/601
På nederländska:	Gecertificeerd product – Uitvoeringsverordening (EU) 2024/601 van de Commissie
På polska:	Produkt certyfikowany – Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/601
På portugisiska:	Produto certificado – Regulamento de Execução (UE) 2024/601 da Comissão
På rumänska:	Produs certificat – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/601 al Comisiei
På slovakiska:	Certifikovaný výrobok – Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2024/601
På slovenska:	Certificiran pridelek – Izvedbena uredba Komisije (EU) 2024/601
På finska:	Varmennettu tuote – Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2024/601
På svenska:	Certifierad produkt – Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/601

BILAGA IV

METODER SOM AVSES I ARTIKEL 7

A. PROVTAGNINGSMETOD

Följande metod ska användas för att ta prov på humlekottar i syfte att bestämma vattenhalten och, i förekommande fall, halten främmande beståndsdelar:

1. Prover

a) Förpackad humle

Ur det antal förpackningar som anges i artikel 7.3 tas tillräckligt med prover för att motsvara förpackningarnas proportionella vikt; mängden humlekottar ska vara representativ för förpackningarna.

b) Humle i lös vikt

Lika stora mängder tas ut från fem till tio olika ställen i partiet, såväl från ytan som från olika djup, för att bilda ett prov. Provet placeras så snabbt som möjligt i en behållare. För att undvika snabb förstöring ska den uttagna humlemängden vara så stor att den pressas samman hårt när behållaren tillsluts.

Provet ska väga minst 250 gram.

2. Blandning

Proverna blandas omsorgsfullt så att de blir representativa för partiet.

3. Underindelning av proverna

Efter blandningen tas ett eller flera representativa prover som placeras i en vatten- och lufttät behållare av exempelvis metall, glas eller plast, förutom i de fall då bara innehållet av främmande beståndsdelar ska undersökas.

4. Lagring

Förutom under transport måste proverna förvaras kallt. Vid undersökning eller analys måste proverna först få återgå till rumstemperatur innan behållarna öppnas.

B. METODER FÖR KONTROLL AV VATTENHALTEN I HUMLE

1. Metod i)

Prover som tas för analys av vattenhalt får inte sönderdelas. De bör inte utsättas för luftens påverkan utom under kortast möjliga tid då de överförs från behållaren till vägningsglaset (vilket förses med lock).

Utrustning

Våg med känslighet ned till 0,005 gram.

Elektrisk torkugn med termostatreglering på 105–107 °C (ugnens effektivitet kontrolleras med kopparsulfattest).

Metalldosor med en diameter på 70–100 mm, 20–30 mm djupa och försedda med tättslutande lock.

Vanliga exsickatorer som är lagom för dosorna och som innehåller ett torkmedel, t.ex. kiselgel med indikator.

Förfarande

Väg upp 3–5 gram humle i en dosa och tillslut locket före vägningen. Utför arbetet så snabbt som möjligt. Ta av locket och ställ dosan i ugnen under exakt en timme. Tillslut snabbt, ställ dosan att svalna under minst 20 minuter i exsickatorn och väg den sedan.

Beräkning

Beräkna viktförlusten i procent av humlens ursprungliga vikt. Tillåten maximal avvikelse för varje uppvägning är 1 %.

2. Metod ii)

Använd antingen en elektronisk våg, som torkar humlen med hjälp av infraröd bestrålning eller varmluft, eller en elektrisk mätapparat, som anger provets vattenhalt på en skala.

C. METOD FÖR KONTROLL AV INNEHÅLLET AV FRÄMMANDE BESTÅNDSDELAR

1. Bestämning av andel blad, stjälkar och humleavfall

Sikta fem prover på vardera 100 g (eller ett prov på 250 g) genom en sikt med en maskstorlek på 2–3 mm. Samla ihop lupulin, avfall och frön och tag bort fröna för hand. Ställ proverna åt sidan. Överför innehållet i 2–3 mm-sikten till en sikt med en maskstorlek på 8–10 mm och sikta på nytt.

Humlekottarna, blad, stjälkar och främmande beståndsdelar tas bort från sikten för hand medan humlekottarnas blad, frön, lupulin, avfall och vissa blad och stjälkar faller igenom sikten. Detta material sorteras för hand i följande grupper:

a) Blad och stjälkar.

b) Humle (blad från humlekottar, humlekottar och lupulin).

c) Avfall.

d) Frön.

Det är ytterst svårt att exakt skilja avfall från lupulin, men det är möjligt att på ett ungefär bestämma proportionerna genom att använda en sikt med en maskstorlek på 0,8 mm.

Vid beräkning av andelen lupulin ska hänsyn tas till att lupulinets täthet är fyra gånger större än avfallets.

De olika grupperna vägs och procentandelen för varje grupp i förhållande till det ursprungliga provets vikt fastställs.

2. Bestämning av fröinnehåll

Ett prov på 25 gram läggs i en metallbehållare med lock och placeras i en 115 °C varm torkugn under två timmar för att neutralisera den klistriga kådan.

Det torkade provet sveps in i en grovvävd bomullsduk och gnids kraftigt eller bankas mekaniskt så att humlefröna lossnar. Den torkade, finfördelade humlen avskiljs från fröna med hjälp av en kvarn eller en sikt av metall med en maskstorlek på 1 mm.

Andra kvarvarande beståndsdelar avlägsnas från fröna med hjälp av en sluttande yta täckt med smärgelpapper eller på annat sätt som resulterar i att stjälkar och andra beståndsdelar stannar kvar medan fröna rullar av.

Väg fröna och beräkna procentandelen frön i förhållande till det ursprungliga provets vikt.